

SLOVENSKÝ
OLYMPIJSKÝ
A ŠPORTOVÝ
VÝBOR

DOKUMENTARISTA S CITOM PRE OKAMIH.

A DOCUMENTARIAN WITH A SENSE OF MOMENTUM.

LADISLAV BIELIK,

REDAKCIA ŠTART, BRATISLAVA.

IN THE EDITORIAL OFFICE OF ŠTART, BRATISLAVA.

MINISTERSTVO
ŠKOLSTVA, VĚDY,
VÝSKUMU A ŠPORTU
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

SLOVENSKÉ
OLYMPIJSKÉ
A ŠPORTOVÉ
MÚZEUM

DOKUMENTARISTA S CITOM PRE OKAMIH.

A DOCUMENTARIAN WITH A SENSE OF MOMENTUM.

LADISLAV BIELIK

LADISLAV BIELIK
redakcia ŠTART
BRATISLAVA

REDAKCIA ŠTART, BRATISLAVA.

IN THE EDITORIAL OFFICE OF ŠTART, BRATISLAVA.

SLOVENSKÝ
OLYMPIJSKÝ
A ŠPORTOVÝ
VÝBOR

SLOVENSKÉ
OLYMPIJSKÉ
A ŠPORTOVÉ
MÚZEUM

MINISTERSTVO
ŠKOLSTVA, VEDY,
VÝSKUMU A ŠPORTU
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Zostavili: PhDr. Zdenka Letenayová, Mgr. Vilim Karácsony

Anglický preklad: Your Choice

Fotografie: archív SOŠV – SOŠM, súkromné archívy

Produkcia: Briland, s. r. o.

Grafické vyhotovenie: Peter Buček

Vydať: Slovenský olympijský a športový výbor

Rok vydania: 2019

Náklad: 600 ks

Tlač: Patria I., s. r. o., Prievidza

Vydanie prvé. Nepredajné

© Všetky práva vyhradené

Za odbornú, jazykovú a obsahovú stránku zodpovedajú zostavovatelia.

ISBN: 978-80-89460-37-3

Poďakovanie Petrovi Bielikovi

„Muž s odhalenou hrudou pred okupačným tankom“ je najznámejšou zo snímkov slovenského fotografa Ladislava Bielika, ktoré vytvoril v uliciach Bratislavы v prvých dňoch intervencie štátov Varšavskej zmluvy v auguste 1968.

Zámerom výstavy Slovenského olympijského a športového výboru – Slovenského olympijského a športového múzea je poodhalíť inú časť Bielikovej tvorby, ktorej zasvätil veľkú časť svojej profesionálnej práce – športovej fotografii.

Výber je zostavený z vyše 300 fotografií Ladislava Bielika z archívu športového týždenníka Štart (1956 – 1992), v médiach často označovaných za zničené. Práve značnú časť archívu Štartu múzeum zakúpilo do zbierok z finančnej podpory štátneho fondu kultúry Pro Slovakia v roku 1993 a so súhlasom rodiny fotografa sú prezentované vo výstavnej podobe po prvýkrát.

Fotografie z rodinného archívu, spolu so spomienkami blízkych spolupracovníkov Tomáša Grosmanna a Jána Súkupa, cieľ iste naplnili.

ANTON SIEKEL
PREZIDENT SLOVENSKÉHO OLYMPIJSKÉHO
A ŠPORTOVÉHO VÝBORU

“The Bare-chested Man in Front of the Occupier’s Tank” is the most renowned photograph taken by the Slovak photographer Ladislav Bielik. It was taken on the streets of Bratislava in the first days of the occupation by the Warsaw Pact countries in August 1968.

The objective of the exposition by the Slovak Olympic and Sports Committee – the Slovak Olympic and Sports Museum is to uncover another part of Bielik’s work, to which he devoted a large part of his professional carrier – sports photography.

They have selected more than 300 of Ladislav Bielik’s photos from the archives of the sports weekly Štart (1956 - 1992), which have often been said by the media to have been destroyed. On the contrary, the museum bought a significant part of Štart archives for its collections. The purchase was made with financial support from the government Pro Slovakia fund for culture in 1993 and the collections are for the first time presented at the exhibition with the consent of photographer’s family.

Photographs from the family archive, along with the memories of his close colleagues Tomáš Grosmann and Ján Súkup, certainly meet the objective.

ANTON SIEKEL
PRESIDENT OF THE SLOVAK OLYMPIC
AND SPORTS COMMITTEE

Rozhodca Rudolf Baťa
a Július Haas (Slovan
Bratislava) v diskusii,
vzadu Jozef Bukovinský /
The referee Rudolf Bata
and Július Haas (Slovan
Bratislava) in discussion,
behind Jozef Bukovinský

LADISLAV BIELIK sa narodil 28. mája 1939 v Leviciach. Po maturite na chemickej priemyslovke pracoval vo Virologickom ústave Slovenskej akadémie vied v Bratislave, kde začal v tom čase aj fotografovať. V roku 1965 nastúpil ako fotoreportér do športového týždenníka Štart. O rok neskôr prešiel do denníka Smena. Do redakcie týždenníka Štart sa vrátil opäť v roku 1971. V rámci normalizačných opatrení musel v roku 1975 redakciu opustiť. Živil sa ako fotograf v slobodnom povolaní, jeho fotografie sporadicky uverejňovali v týždenníkoch Slovenka, Štart, Život a denníku Smena.

Dňa 24. marca 1984 sa konali automobilové preteky do vrchu v Pilišskom pohorí pri Budapešti. Bielik robil fotografie pre svojho kamaráta, maďarského motocyklového a automobilového reprezentanta Jánosa Drápala. Sedel na streche Drápalovho autobusu, fotografoval a čakal na skvelý záber, akých už mal vo svojom archíve nespočetné množstvo. Práca ho pohltila natoľko, že nepostrehol rútiace sa nebezpečenstvo. Maďarský pretekár Péter Szabolcsfi nezvládol manéver a jeho auto vo vysokej rýchlosťi vyletelo z cesty priamo na autobus. Ladislav Bielik bol jedna zo štyroch obetí tragédie....

LADISLAV BIELIK was born on 28th May 1939 in Levice. After graduating from school in Industrial Chemistry he worked at the Institute of Virology of the Slovak Academy of Sciences in Bratislava, where he began taking photographs. In 1965, he began to work at the sports weekly Štart. A year later he started at the daily, Smena, and then returned to Štart in 1971. In 1975 during the period of normalization he was forced to leave the magazine. He made his living as a freelance photographer, his photographs were occasionally published in weeklies such as Slovenka, Štart, Život and the daily Smena.

On 24th March 1984, Bielik was taking photos of an automobile mountain race in the Pilis Mountains near Budapest for his friend, the Hungarian motorcycle and automobile representative János Drápal. He was sitting on Drápal's bus, taking photos and waiting for the opportunity to take another great shot comparable with the countless number of others that already existing in his archive. Absorbed in his work, he did not notice the rapidly approaching danger. The Hungarian racer Péter Szabolcsfi lost control and his car hurtled off the road at great speed straight into the bus. Ladislav Bielik was one of the four victims of the tragedy...

Vladimír Dzurilla
so snůbenicou Zlatou
(august 1968) /
Vladimír Dzurilla
with his fiancée Zlata
(August 1968)

FOTOGRAFIE V TEN ISTÝ DEŇ

V jeho i mojom životopise sa objavuje Smena. Svoje najslávnejšie fotografie z roku 1968 urobil ako fotograf tohto denníka, ale celosvetového uznania z nich sa, žiaľ, nedožil.

Práve zo Smeny ma o veľa rokov neskôr prvý raz v mojom živote poslali pracovať na olympijské hry, do Barcelony 1992. Nezmyselná súvislost? Možno áno, možno nie.

Ked' som ja pracoval v Smene, už bolo po nežnej revolúcii, a tak legendárny mladý šéfredaktor Karol Ježík sa nikoho nemusel pýtať, na rozdiel od obdobia pred rokom 1989, koho a kam pošle pracovať. Asi mi dôveroval. Už sa ani jeho, žiaľ, nemožno spýtať, či som naplnil očakávania.

Laco Bielik sa mnoho rokov predtým vyšvihol medzi najlepších fotografov na našom území. Predpokladám, že v Smene boli s jeho prácou spokojní, ale to nestačilo, aby sa v mládežníckom denníku udržal.

Určite zvonka prišli tlaky a jasné politické pokyny, že tam nemá čo hľadať, kedže fotografoval aj uverejnil to, čo vtedajšia socialistická spoločnosť (vraj) vôbec nepotrebovala. Neboli sme si vekovo celkom blízki, delilo nás deväť rokov, a tak iba trochu viem empaticky predpokladať, čo asi prežil a prežíval, keď musel zo Smeny odísť a v rokoch takzanej normalizácie sa chtiac-nechtiac ocitol opäť v týždenníku Štart, kde už predtým krátko pracoval.

Tam sme sa stretli. Ako kolegovia. On už nepochopiteľne stíhaný za svoju predchádzajúcu prácu, ja ako viac-menej začiatočník po skončení vyskej školy v prvom mojom trvalom novinárskom zamestnaní. Na jednom pracovisku sme boli oficiálne zhruba dva roky (1973 – 1975), v skutočnosti však menej, kedže práve v tom čase som si musel odkrútiť aj ročnú základnú vojenskú službu. Pred ňou som však s Lacom absolvoval niekoľko služobných ciest, spolu sme pripravili do Štartu viacero väčších i menších materiálov.

Áno, spolu. Taká bola vtedy prax. Fotograf sledoval, čo chce textár zachytiť a napísať, redaktor sa neraz prispôsobil tomu, čo kolega s aparátom na podujatí, či inde na reportážnej ceste, svojím objektívom zachytil. Na to by sa dalo nájsť viacero príkladov...

Dva roky predtým, ako Anton Ondruš zdvihol nad hlavu súťažného kapitána československej futbalovej reprezentácie v Belgrade trofej pre majstrov Európy 1976, dostal som za úlohu predstaviť ho v populárnej rubrike „Čo oňom neviete“. Z debaty s ním vyplynulo, že sa popri

futbale vážne venuje vysokoškolskému štúdiu a s najpopulárnejším športom začína na dvore medzi deťmi.

Najmä tieto skutočnosti inšpirovali Laca, aby môj text ilustroval Ondrušovou fotografiou v obleku (ved' onedlho sa mal stať inžinierom ekonómie), pričom bude kopať do lopty medzi deťmi, kedže tak nejako Tono s futbalom začína. Samozrejme, to nebola každodenná snímka nášho neskoršieho futbalového velikána, šlo o štylizovaný záber, ktorý tu aj predstavujeme.

Tak, ako sa Laco vedel zhodiť takejto úlohy, nemenej rád, ba ešte radšej, zachytával udalosti v plnom deji. Ako dokumentarista. S citom pre okamih, pre výber miesta na fotografovanie, uplatňujúc nevšedný uhol pohľadu, aby fotografia ukázala viac, než môže zachytiť ľudské oko a zapamätáť ľudský mozog.

Hoci aj v ukrutnom chlade, v akom sme sa ocitli v zime 1974 na Českomoravskej vysočine. Tam súťažili vtedajší naši najlepší zväzarmovskí športovci na kvalifikačných pretekoch v Sokolovských pretekoch brannej zdatnosti (veru, vtedy sa tomuto odvetviu ešte nehovorilo biatlon) o účasť na prestížnom podujatí Za priateľstvo a bratstvo, ktorého dejisko bolo neskôr v NDR. Od treskúcej zimy a pod ľachom snehu padali na vysočine stromy, športovci a športovkyne bojovali takisto so snehom, ale aj s terčami, ktoré im nechceli padať. Jedno aj druhé Laco autenticky zachytil, čo sme sa vtedy dozvedeli až doma, kde vyvolal filmy a urobil snímky. Taká bezprostredná fototechnika ako ju poznáme dnes, veru neexistovala.

Nehovorili sme s Lacom spolu o politike, ani o jeho osude, aspoň sa na nič také nepamäťám. Ak by som sa mal zmieniť na túto tému, tak by som si vymýšľal. Spájala nás práca a možno aj skutočnosť, že sme mohli spolu hovoriť aj po madarsky, a tiež, že sme bývali nedaleko od seba v bratislavskej Dúbravke.

Ešte viac ako na spoločné pracovné aktivity, si naňho spomínam aj preto, že zachytil dôležité chvíle nášho rodinného života. Vo štvrtok 20. decembra 1973 výbornými nevšednými fotografiemi zvečnil našu promóciu po skončení štúdia na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského, pričom množné čísla znamená súčasnú promóciu aj mojej manželky Kláry za „aktívnej“ asistencie našej vtedy vyše jeden a polročnej dcérky Kataríny.

V čase, keď sa na fotografie čakalo aj niekoľko dní, prišiel Laco v ten istý večer k nám domov a priniesol ich celú sériu. Ani na to v súvislosti s ním nikdy nezabudnem.

PHOTOGRAPHS TAKEN AND PRINTED ON THE SAME DAY

The daily *Smena* appears in both his and my CVs. He took his most famous photographs of 1968 while working for this newspaper but, unfortunately, did not live to see them gain worldwide recognition. Many years later, I was sent by *Smena* to work at the 1992 Olympic Games in Barcelona, for the first time in my life. An absurd association? May be yes, may be no.

Since I was employed by Smena after the Velvet Revolution, the legendary young chief editor Karol Ježík was not required to seek permission on who he was supposed to send and where he was supposed to send them. This was a great change in comparison with the period prior to 1989. Anyway, he must have trusted me. But sadly he is also no longer available to ask if I met his expectations that time.

Laco Bielik had showed himself to be among the best photographers in our country many years earlier. I suppose, even though Smena was satisfied with his work, it was not enough to keep him at the youth daily. Certainly there had to have been some outside pressures and clear political orders, leading to his dismissal, as he had photographed and published something, of which the then socialistic society (allegedly) had no need. We were not peers, there was a nine-year gap between us, so I can only be a little empathic and thus imagine what he went through in the era of normalization, when he was forced to leave Smena and, whether he liked it or not, begin again at Štart, where he had worked for some time in the past.

That was where we met. As colleagues. He incomprehensively prosecuted for his previous work, me, more-less a beginner and university graduate in my first permanent journalistic job. We officially shared a workplace for two years (1973 – 1975), but, in fact, it was for a shorter period as I was obliged to serve a year of compulsory military service. Nonetheless, prior to that I went on a couple of business trips with Laco. We worked together on several larger and some smaller projects.

Yes, we cooperated. It was common practice at that time. A photographer followed up on ideas written and considered by a writer and vice versa, many times journalists followed on from the material caught on camera by his colleague somewhere on an event or elsewhere on a trip. We can find various examples...

Two years before Anton Ondruš, as the Captain of the Czechoslovakian representative football team in Belehrad raised the 1976 European Championship trophy above his head, I had been tasked with introducing Ondruš through the popular column "What You May Not Know about Him". The interview revealed that apart from football, he also applied himself to his university studies and had begun to play this

most popular sport in the backyard along with the children from his neighbourhood. Mainly this information inspired Laco to illustrate my text with photographs of Ondruš in a suit (why not, he was soon to be awarded an Economics degree), kicking the ball around with children, as that was how he started to play football. Of course, it was not an every-day picture of our future football genius. It was a posed photograph that is also part of this catalogue.

Laco was not only capable of completing such a task, but even more he liked to capture events in their full swing. As a documentarian. With his sense for a moment in time, his choice of a place to shoot and his unconventional point of view, he was able to take a photograph that showed more than the human eye could see and the brain could remember.

Even in the cruel winter cold we found ourselves in during the winter of 1974 in the Bohemian-Moravian Highlands. The best sportsmen from the Union for Cooperation with the Army were competing there in a qualification race of the Sokolovo Contest of Defence Capability (well, at the time it had not yet been called the biathlon). The winners were to participate at a prestigious event "For Friendship and Brotherhood" that would take place in the GDR. Trees were falling due to the biting cold and the snow load, the sportsmen and women were not only fighting with the snow, but also with targets which they could not hit. Laco managed to capture both problems in an authentic way. However, we found that out only after we got home and Laco developed the films and printed the pictures. The immediate photographic results that we have today did not exist at the time.

We never discussed politics or his fate, or at least I cannot remember any such conversations. Should I say anything more about this, I would be making up stories. The connection between us developed through our work and perhaps through the fact, that we were able to speak Hungarian and lived close to each other in Dúbravka in Bratislava.

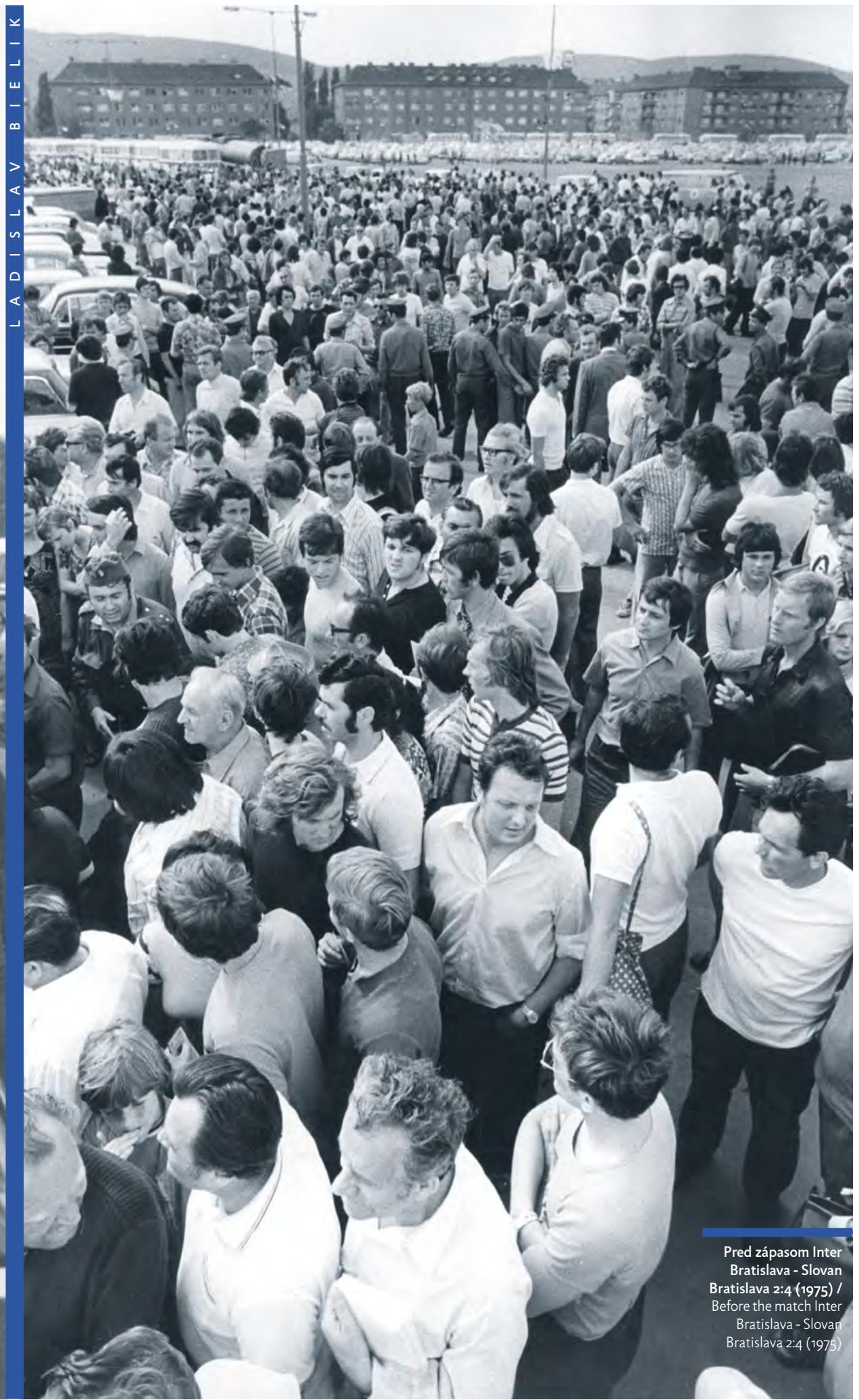
More than the work that we carried out together, I remember him because he captured the important moments of our family life. His extraordinary photographs captured our graduation ceremony on Thursday, 20th December 1973 for eternity. We graduated from the Faculty of Arts at the Comenius University in Bratislava and the sentence is plural as both my wife Klára and I graduated at the same time along with the "active" assistance of our more than eighteen month old daughter Katarína.

In those days when we had to wait for several days for the photographs, Laco came to our home on the same evening and brought us the whole series. For that moment I shall never forget him.

TOMÁŠ GROSMANN

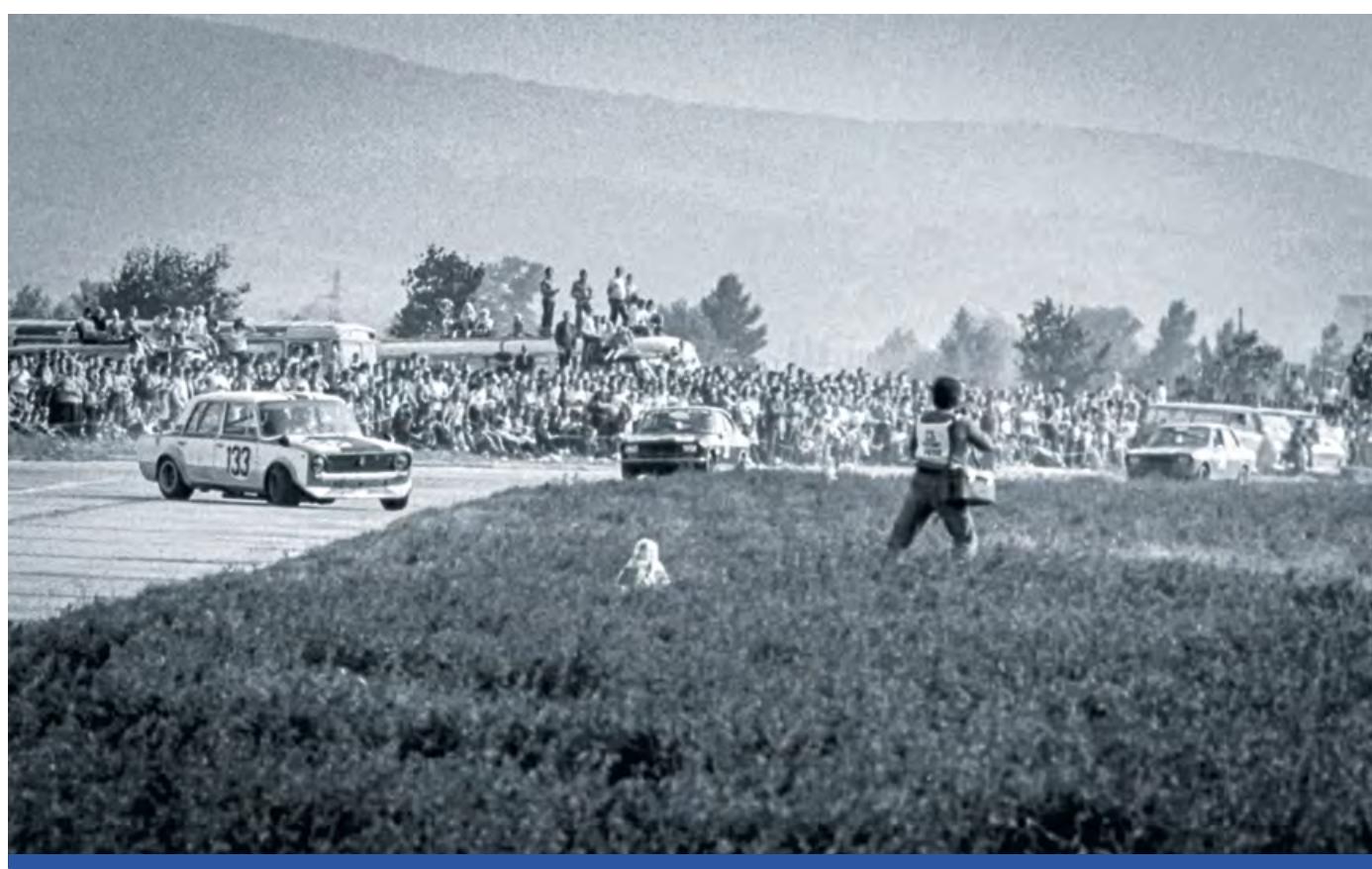
Po zápase Inter Bratislava –
Slovan Bratislava 2:3 (1973) /
After the match Inter Bratislava –
Slovan Bratislava 2:3 (1973)

LADISLAV BIELIK

Pred zápasom Inter
Bratislava - Slovan
Bratislava 2:4 (1975) /
Before the match Inter
Bratislava - Slovan
Bratislava 2:4 (1975)

ČAKANIE NA SKVELÝ ZÁBER

Laco Bielik, Peter Pospišil a Milan Richter, boli športoví fotoreportéri, ku ktorým som vzhladal ako k vzorom novinárskej športovej fotografie v prvopočiatkoch mojej celoživotnej lásky - fotografovania športu. Žiaľ, všetci už na mňa pozerajú z fotografického neba ako sa „mladému“ darí v remesle.... So všetkými som sa postupom času spriateliel, spolupracovali sme a riešili strasti aj slasti života. Môj profesionálny štart v redakcii časopisu Auto - moto, následne v Roľníckych novinách, s pokračovaním v týždenníku Štart, sa prelínal najmä s cestou Laca Bielika. Obaja sme mali radi motoristický šport a hlavne jeho fotografovanie.

Moje snímky uverejnené v tomto katalógu, vznikli počas Veľkej ceny Slovenska na letisku v Piešťanoch v roku 1974. Laco bol na podujatie vyslaný zo Štartu a ja za Auto - moto. Počas pretekov jedno zo súťažiacich áut dostalo šmyk, opustilo jazdnú dráhu a rútilo sa na Laca, ktorý v poslednom okamihu stihol odskočiť. Bezpečnostné opatrenia boli omnoho voľnejšie ako dnes.... Fotografoval som situáciu z dosť veľkej vzdialosti a bez „motora“ a neviem, či som sa viac nepozeral ako to dopadne....

Často sme zabúdali, že v snahe získať čo najlepší záber, nemyslíme na vlastnú bezpečnosť. Spomínam si, že hned po pretekoch sme sa obaja začali viac zaujímať aj o primeranú mieru rizika našej práce... V tomto súboji s pretekárskym autom bol Laco Bielik ešte úspešný, ale, žiaľ, o desať rokov neskôr v Maďarsku, kde robil zábery pre svojho kamaráta, maďarského motocyklového a automobilového reprezentanta Jánosa Drápalu, už toľko šťastia nemal... Sedel na streche Drápalovho autobusu, fotografoval a čakal na skvelý záber, akých už mal vo svojom archíve nespočetné množstvo. Práca ho pohltila natoľko, že nepostrehol rútiace sa nebezpečenstvo, nadupané rallye auto vo vysokej rýchlosťi vyletelo z cesty priamo na autobus, kde sedel Laco a ukončilo jeho život v najlepších rokoch.

Laca mám v spomienkach ako veľmi priateľského, dobrosrdečného kolegu. Pri našich stretnutiach neustále sršal optimizmom, patril k skvelým rozprávačom vtipov, nepokazil žiadnu zábavu a predovšetkým bol vynikajúci fotograf. Aj keď vtedy som ani len netušil, že Laco Bielik, ktorého som poznal len ako športového fotografa, je fotograf ktorý urobil svetoznámu, legendárnu fotografiu z augusta 1968, ktorá tak nešťastne poznačila jeho profesionálny život....

Ako som už spomenul, bližšie som Laca spoznal, keď som pôsobil ako fotoreportér v redakcii časopisu Auto - moto a on v Štarte. Vídali sme sa na motoristických okruhoch v Brne, Piešťanoch, na motokrose v Holiciach. Potom však Auto - moto bolo z vyššej moci zrušené a ja som zamieril do Roľníckych novín a Laco „skončil“ v Štarte. Prešiel na pozíciu „fotografa na voľnej nohe“, pretože ho nikde nemohli zamestnať.

Zhodou okolností som sa dostať do Štartu asi rok po jeho odchode z redakcie. Tam som zdedil Lacovu fotografickú výbavu, ako aj fotografovanie športov, ktorým sa venoval.

Rád spomínam na toto obdobie. Fotoreportéri sme sa pravidelne stretávali v známej bratislavskej kaviarni Tulipán na Štúrovej ulici pri nekonečných debatách o fotografii. A vzájomne sme si pomáhali. Tak sa stávalo, že na tie časy veľmi drahy fotoaparát Mamyia RB 67 bol častejšie u Laca, ako u mňa v skrini v redakcii. Žiaľ, už je to príliš veľa rokov, spomienky vybledli. Ako staré fotografie.

JÁN SÚKUP

DLHOROČNÝ FOTOREPORTÉR ŠTARTU A AGENTÚRY ŠARTFOTO

WAITING FOR A GREAT SHOT

Laco Bielik, Peter Pospišil and Milan Richter were sports photojournalists who I respected as role models for sports photojournalism at the very beginning of my lifelong passion - sports photography. Unfortunately, all of them are already watching how "the young lad" is getting on from the photographers heaven...

I befriended all of them over time; we collaborated and shared the pleasures and pains of life together. My professional beginnings, as an editor for Auto - moto (Cars and Motorbikes Magazine) and later for Roľnícke noviny (Farming Magazine) followed by employment in the weekly publication, Štart (Start), mainly overlapped Laco Bielik's journey. Both of us liked motorsport, especially its photography.

The photographs I have published in this catalogue were taken during the Grand Prix of Slovakia that took place at Piešťany airport in 1974. Laco was sent to take photos of the event by Štart Magazine and I was sent by Auto - moto. However, during the race, one of the competing cars skidded, left the track and hurtled towards Laco, who only just managed to jump out of its way at the last moment. In those days the security measures were far less strict than they are today... I was taking pictures of the event from quite a distance and without a "motor-drive" and was probably more concerned with the outcome than anything else...

We continually forgot our own safety in order to get the best possible shot. Nonetheless, immediately after the race, I remember, that both of us began to take more interest in maintaining an appropriate level of risk in our work.

That day, Laco Bielik, won the battle with a racing car. It is a great pity he was not so lucky ten years later in Hungary, when he was taking pictures for his friend, the Hungarian motorcycle and automobile representative János Drápal... As he sat on Drápal's bus, taking photos and waiting for another great shot, to compare with the countless number of other amazing shots that already existed in his archive, he was so absorbed in his work that he failed to notice the fast approaching danger, a souped-up racing car hurtling off the road at great speed, heading straight for the bus where Laco was sitting. The car ended his life while he was in his prime.

I hold Laco in my memory as a very friendly and good-natured colleague. At our meetings, he always brimmed with optimism, he was a great teller of jokes, he never spoiled the fun and above all, he was a great photographer. At that time I did not have the slightest clue that Laco Bielik, who I only knew as a sports photojournalist, was also the photographer, who took a world-renowned photo from August 1968, which made such an unfortunate mark on his professional life.

As mentioned above, I became better acquainted with Laco when I worked as a photojournalist in the editorial office of Auto - moto Magazine, while he was working for Štart. We used to meet at racing circuits at Brno, Piešťany and the motocross meetings at Holice. However, Auto - moto Magazine was discontinued at the request of "a higher power". I headed for Roľnícke noviny and Laco was fired from Štart. Then he was forced to become a "freelance photographer", as no one was able to employ him.

Coincidentally, I began to work at Štart approximately a year after his departure, so I inherited Laco's photographic equipment as well as his tasks.

I like to think back to that period. Photojournalists would regularly meet at a well-known café, the Tulipán on Štúrova Street, for endless discussions about photography. And they would help each other. That is why the Mamyia RB 67, a very expensive camera for that time, happened to be in Laco's hands more often than in my cabinet in the editorial office. Unfortunately, too many years have passed since then and the memories are as faded as old photographs.

JÁN SÚKUP

A LONG-TERM PHOTOJOURNALIST FOR ŠTART MAGAZINE
AND THE ŠARTFOTO AGENCY

Jozef Plachý pri
rozcvičke (1971)/
Jozef Plachý at the
warm – up (1971)

Eva Lehocká - Glesková
a Irena Szewinská
v Bratislave /
Eva Lehocká - Glesková
and Irena Szewinská
in Bratislava

Ladislav Móder, Michal Vičan
a Alexander Vencel po víťazstve
v semifinále Pohára víťazov
pohárov (1969) /
Ladislav Móder, Michal Vičan
and Alexander Vencel after
winning the semi-finals of the
UEFA Cup Winners' Cup (1969)

LADISLAV BIELIK

Marián Masný,
Slovan Bratislava

Z futbalového zápasu
Spartak Trnava -
AC Nitra 1:0 (1971) /
From the football match
Spartak Trnava - AC Nitra
1:0 (1971)

Spartak Trnava - AC Nitra,
jediný gól zápasu (1971) /
Spartak Trnava - AC Nitra, the
only goal of the match (1971)

Štadión Pasienky
(okolo roku 1975) /
Stadium Pasienky
(around the year 1975)

Zo zápasu Inter Bratislava -
Slovan Bratislava 2:4 (1975) /
From the football match Inter Bratislava -
Slovan Bratislava 2:4 (1975)

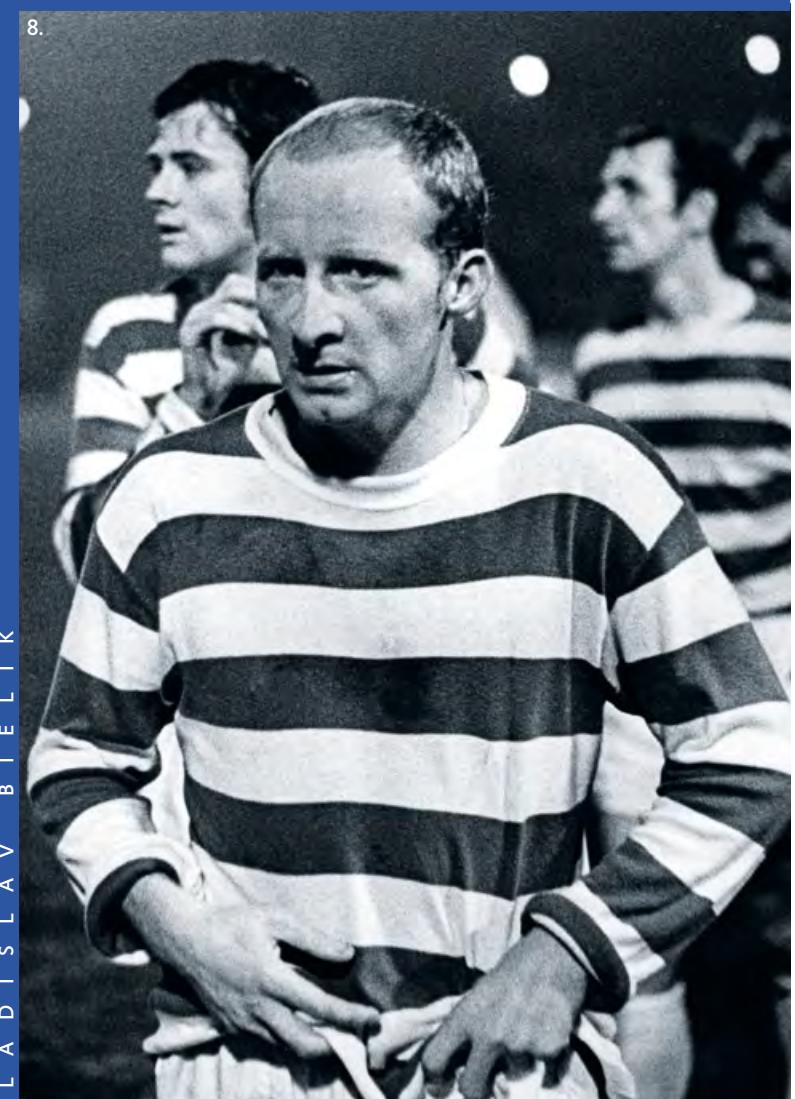
5.

7.

8.

1. Zo zápasu ČSSR - Holandsko 1:2, Jokl, vzadu Vladimír Hagara (1972) /

From the football match Czechoslovakia – Netherlands 1:2, Karol Jokl, behind Vladimír Hagara (1972)

2. Jedenástkový rozstrel, Dózsa Újpest - Spartak Trnava (1974) / Kick11, Dózsa Újpest – Spartak Trnava (1974)

3. Dukla Praha - Slovan Bratislava, brankár Viliam Schrojf (1965) / Dukla Praha – Slovan Bratislava, goalkeeper Viliam Schrojf (1965)

4. Spartak Trnava - Sklo Union Teplice, brankár Sedláček / Spartak Trnava – Sklo Union Teplice, goal keeper Sedláček

5. Dukla Praha - Slovan Bratislava (1965)

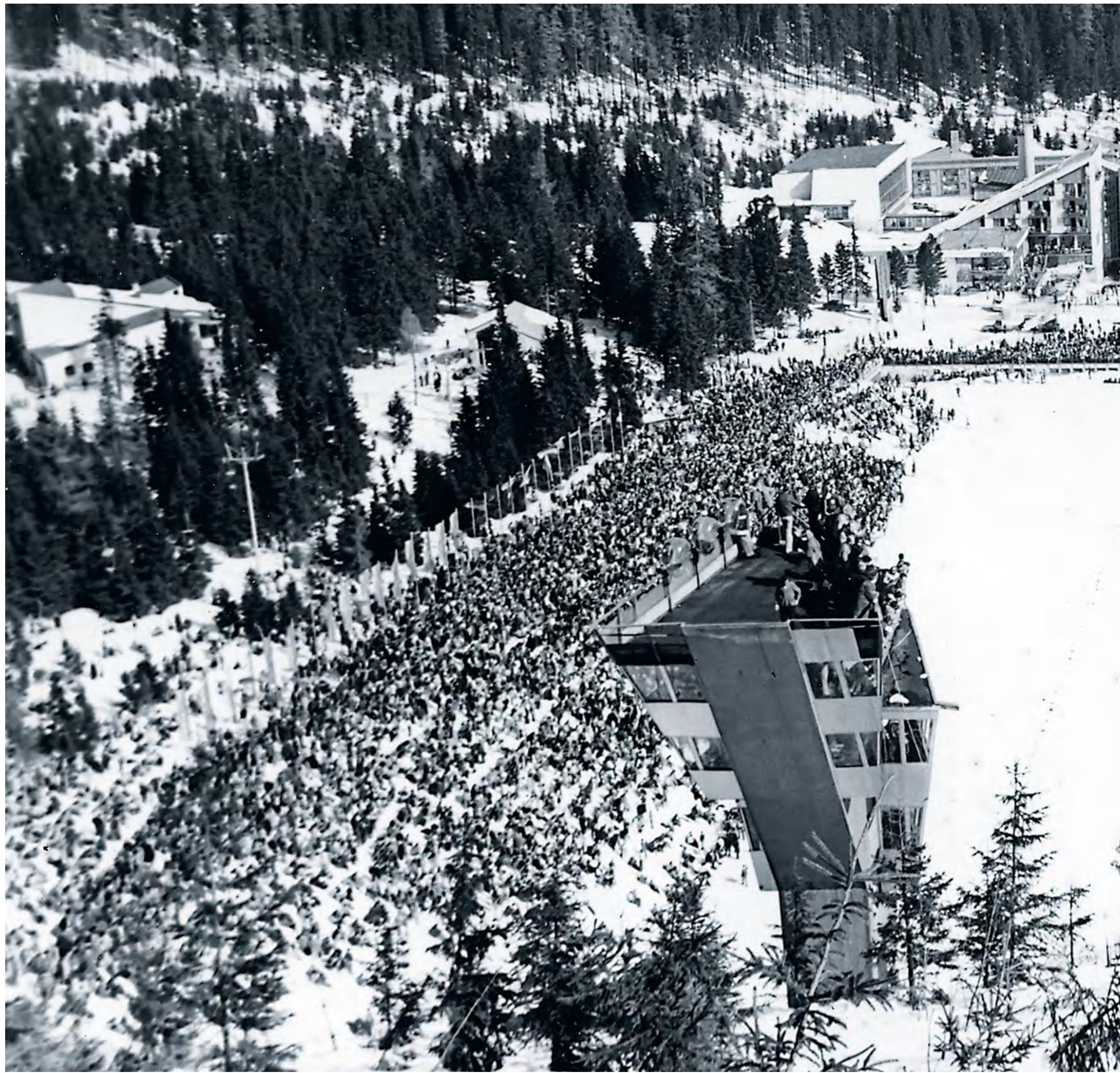
6. Inter Bratislava - VSS Košice 1:0, brankár Anton Švajlen, Ladislav Petráš, Jozef Bomba a (/and) Jozef Desiatník (1971)

7. Dukla Praha - Slovan Bratislava, Viliam Schrojf a (/and) Ladislav Novák (1965)

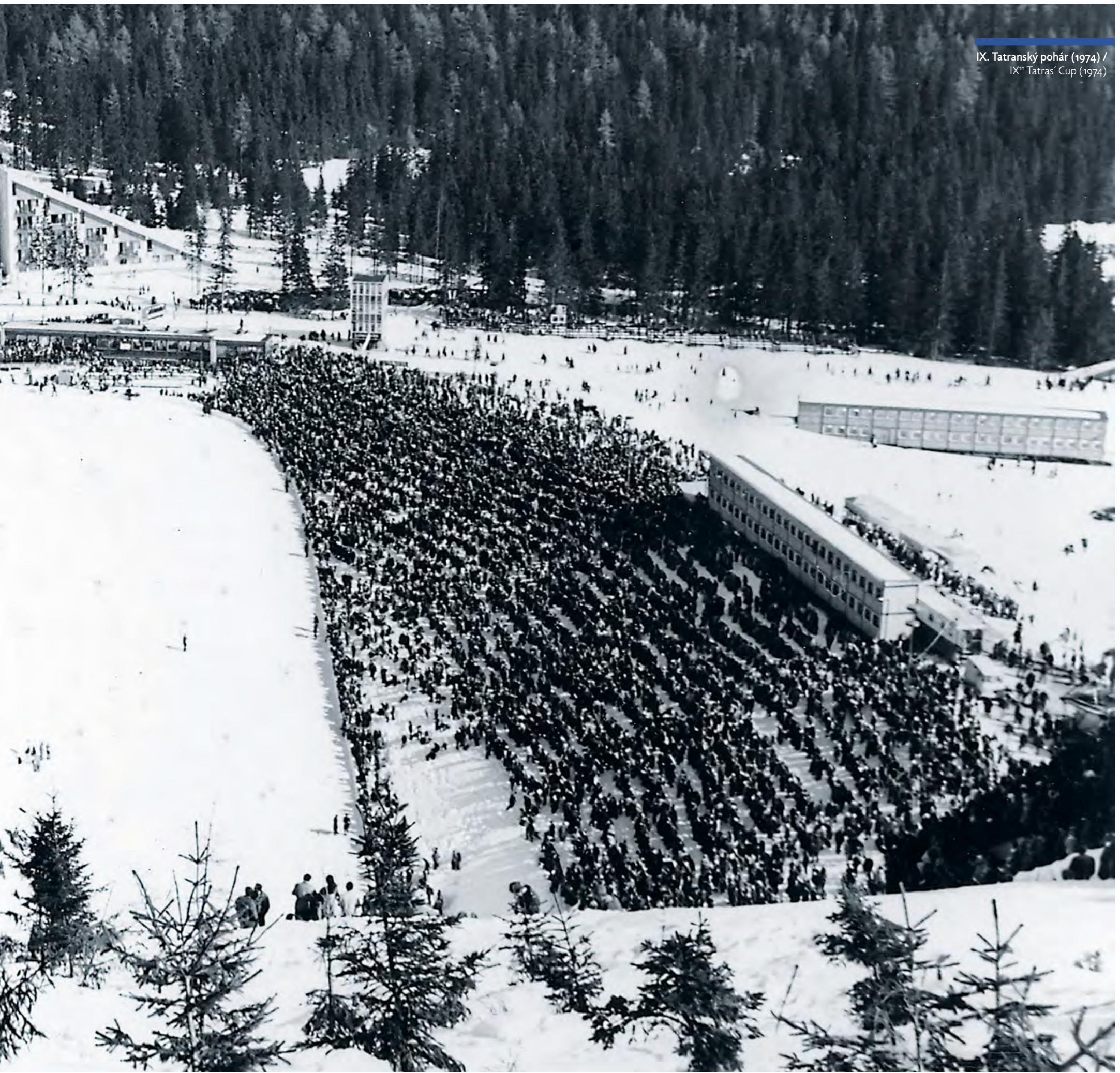
8. Slovan Bratislava - Celtic Glasgow 0:1, Pohár víťazov pohárov, Jimmy Johnstone (1964) /

Slovan Bratislava – Celtic Glasgow 0:1, UEFA Cup Winners' Cup, Jimmy Johnstone (1964)

LADISLAV BIELIK

IX. Tatranský pohár (1974) /
IXth Tatras' Cup (1974)

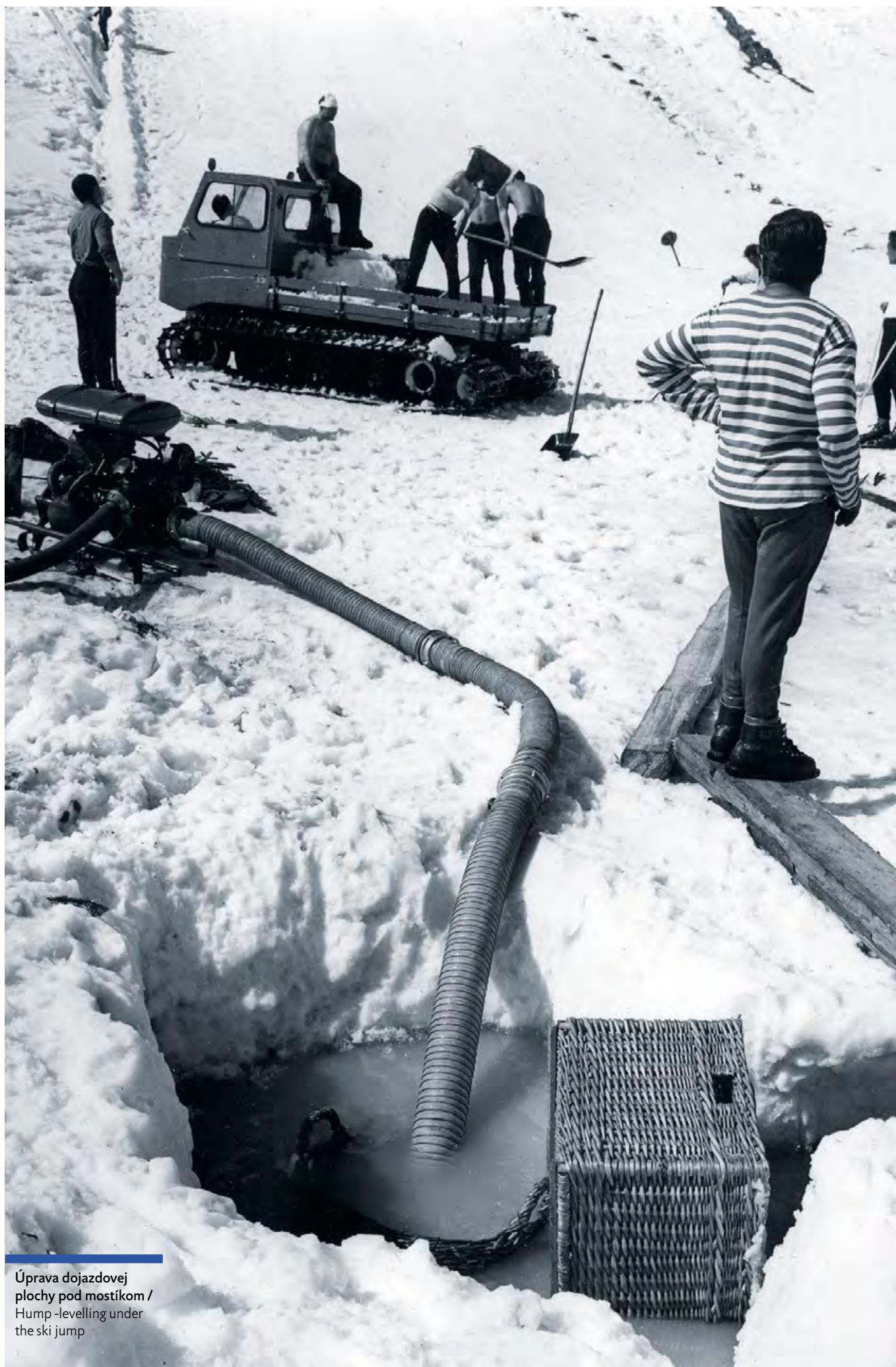

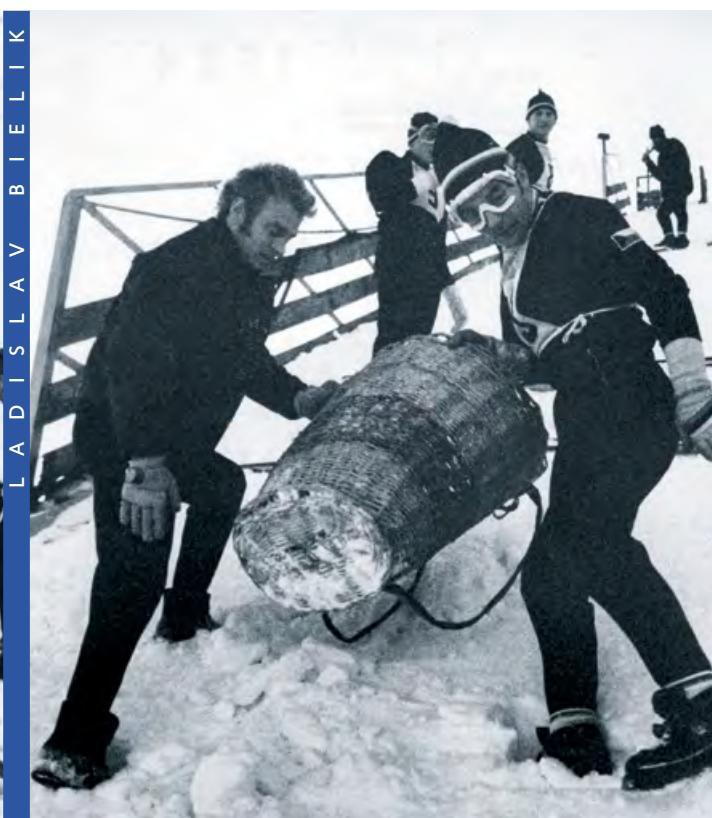
Budúci šampión (1971) /
A future champion (1971)

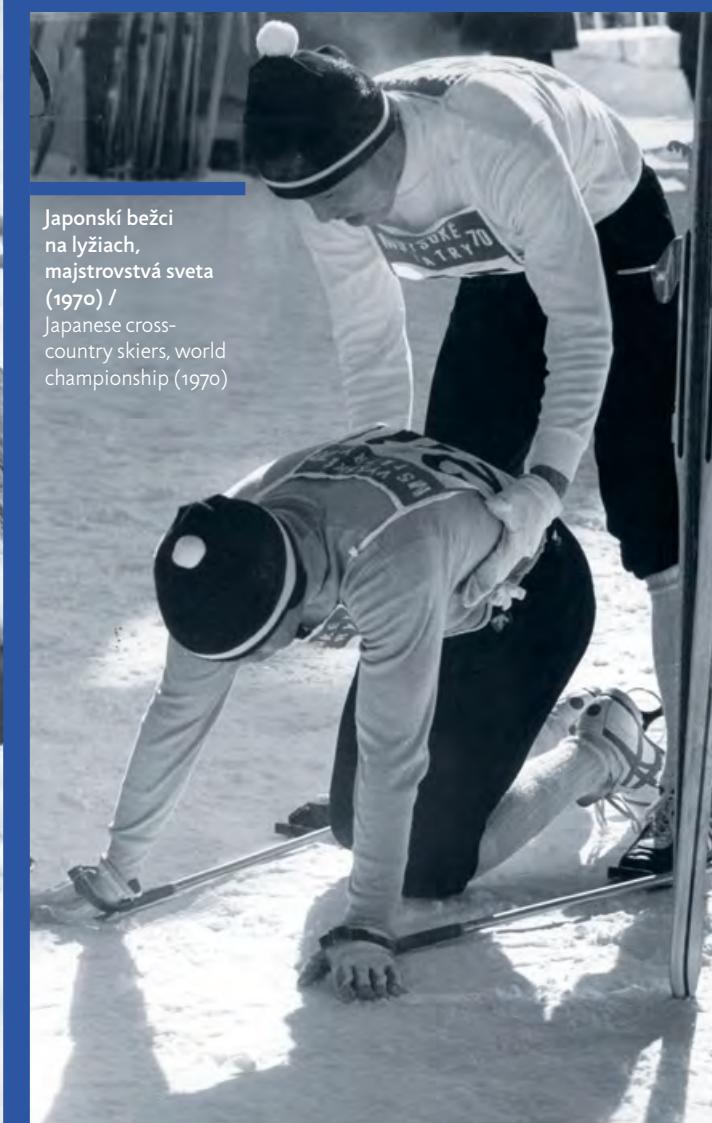
Vladislav Divila (1971)

Úprava dojazdovej
plochy pod mostíkom /
Hump -levelling under
the ski jump

Družstvo československých skokanov na lyžiach
vo Vysokých Tatrách (1965) /
Czechoslovakia ski jump team in High Tatras (1965)

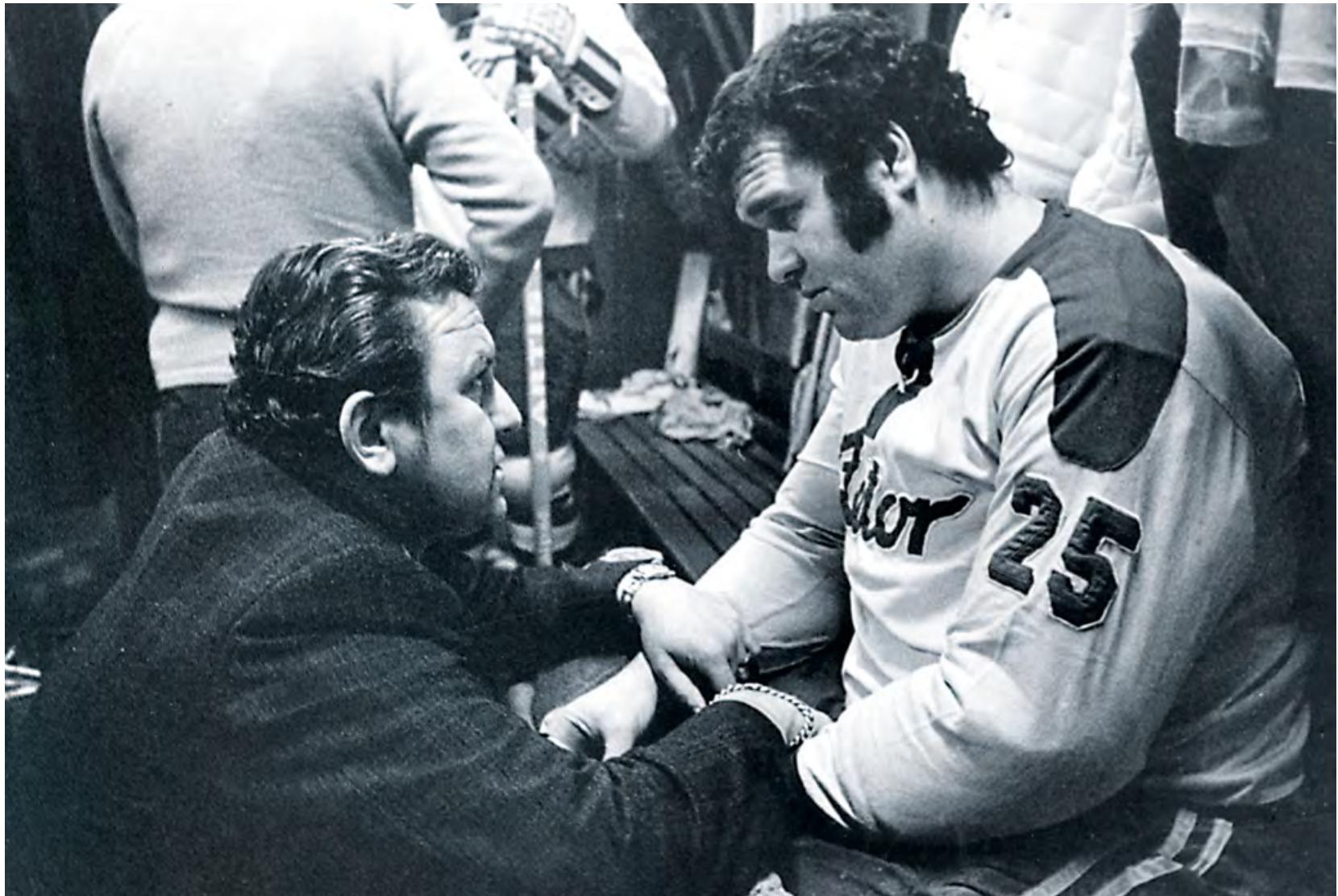
Japonskí bežci
na lyžiach,
majstrovstvá sveta
(1970) /
Japanese cross-
country skiers, world
championship (1970)

VI. Tatranský pohár ,
Gasienica 15 km (1971) /
VIth Tatras'Cup, Gasienica
15 km (1971)

Slovan Bratislava - Motor České Budějovice 5:4 (1972)

Vladimír Dzurilla (Zetor Brno) s trénerom Augustímom Bubníkom (1974) / Vladimír Dzurilla (Zetor Brno) with a coach Augustín Bubník (1974)

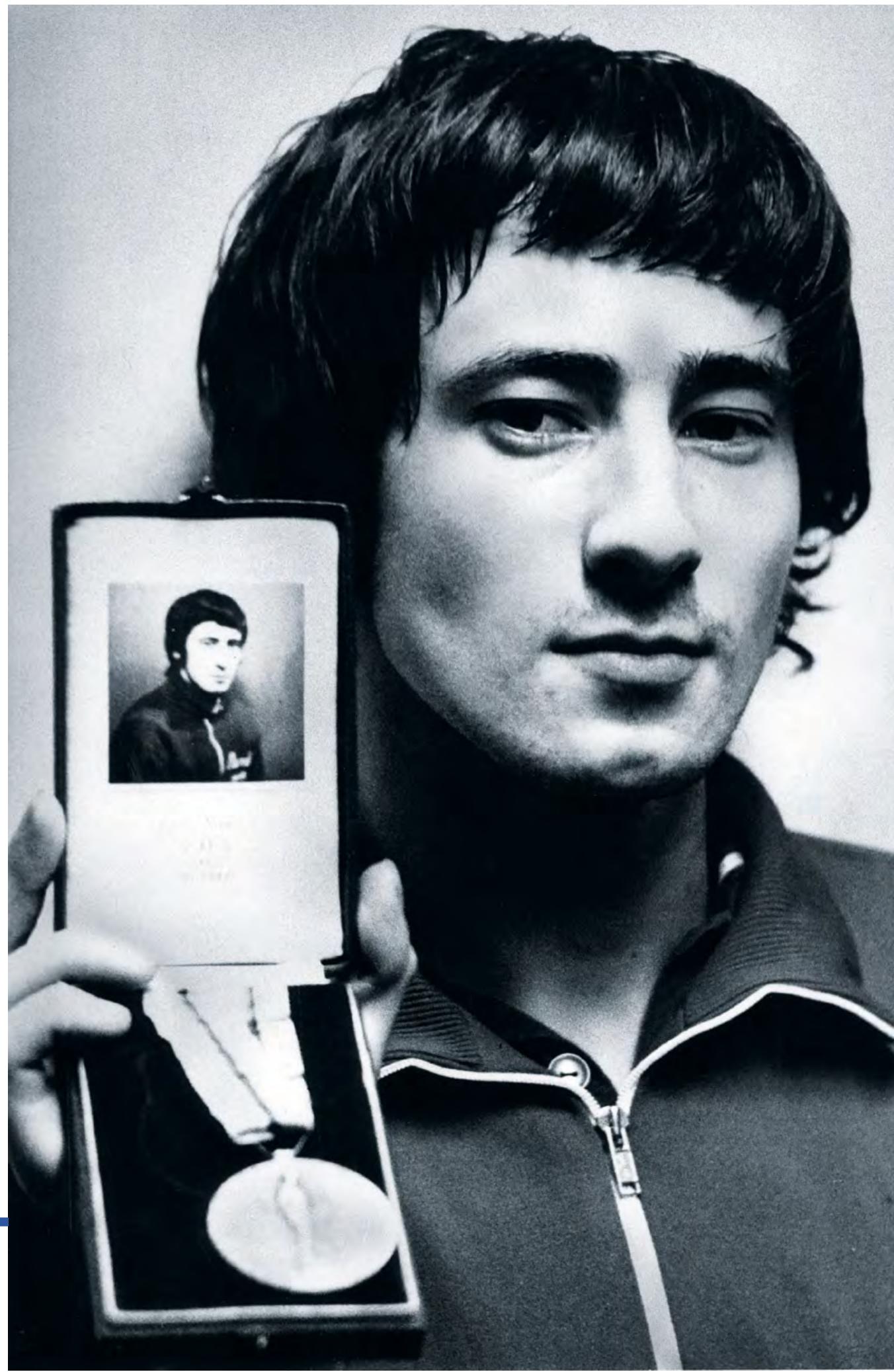

Marianna Krajčírová –
Némethová po tréningu /
Marianna Krajčírová –
Némethová after the
training

Marianna Krajčírová –
Némethová so
svojimi medailami /
Marianna Krajčírová –
Némethová with
her medals

Jiří Turaj, stolný tenis /
Jiří Turaj, table tennis

Vojtech Stantien
a Brázdil (1971) /
Vojtech Stantien and
Brázdil (1971)

LADISLAV BIELIK

Pavel Handzo a jeho tím
na Klinike telovýchovného
lekárstva Univerzity
Komenského v Bratislave /
Pavel Handzo and his team at
the Clinic of physical education
medicine of the Comenius
University in Bratislava

Štefan Lukačovič (1974)

L A D I S L A V B I E L I K

Petr Lohnický (1965)

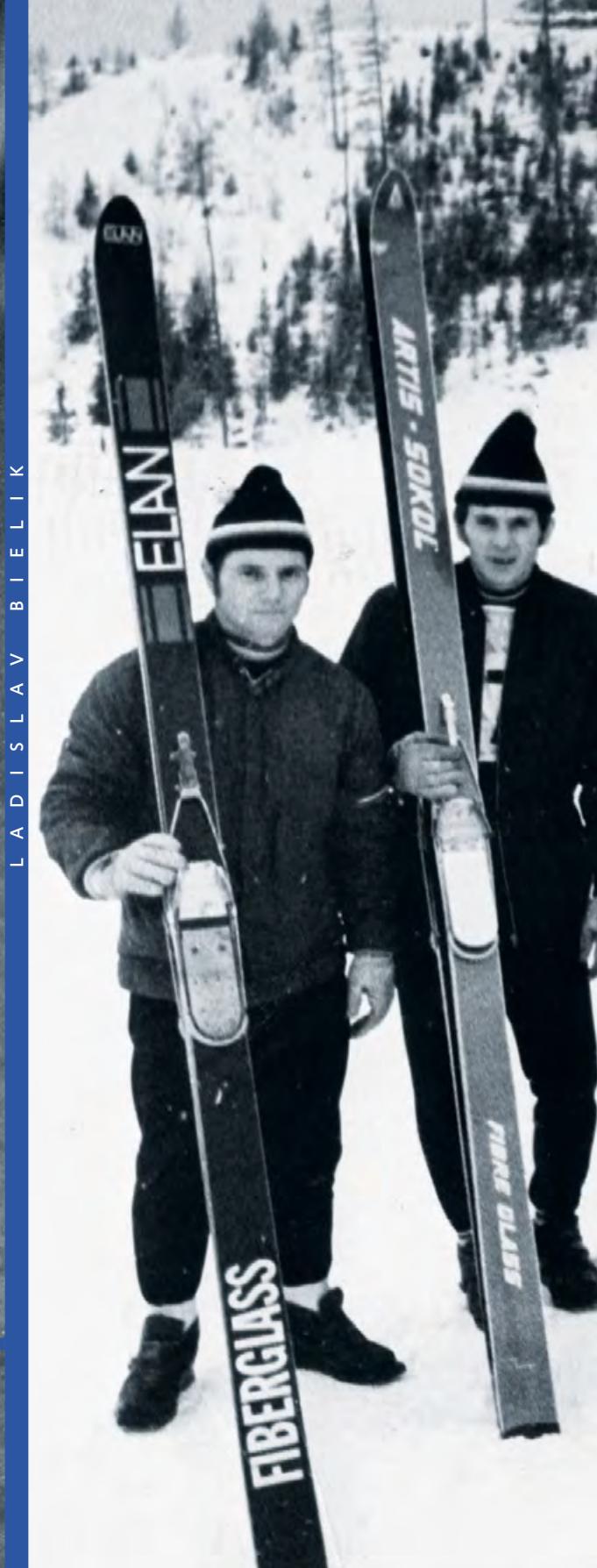
Dukla Praha -
Slovan Bratislava,
jedenáctky (1965) /
Dukla Praha - Slovan
Bratislava, kick11
(1965)

Reprezentáčne družstvo
ČSSR skokanov
na lyžiach vo Vysokých
Tatrách (1971) /
Czechoslovakia ski jump team in the High Tatras
v Tatrách (1971)

LADISLAV BIELIK

Džudisti Dukly Banská
Bystrica (1971) /
Judoists of Dukla Banská
Bystrica (1971)

LADISLAV BIELIK

Ján Starší a Karel Gut,
tréneri ľadového hokeja
(1974) /
Ján Starší and Karel
Gut, ice hockey coaches
(1974)

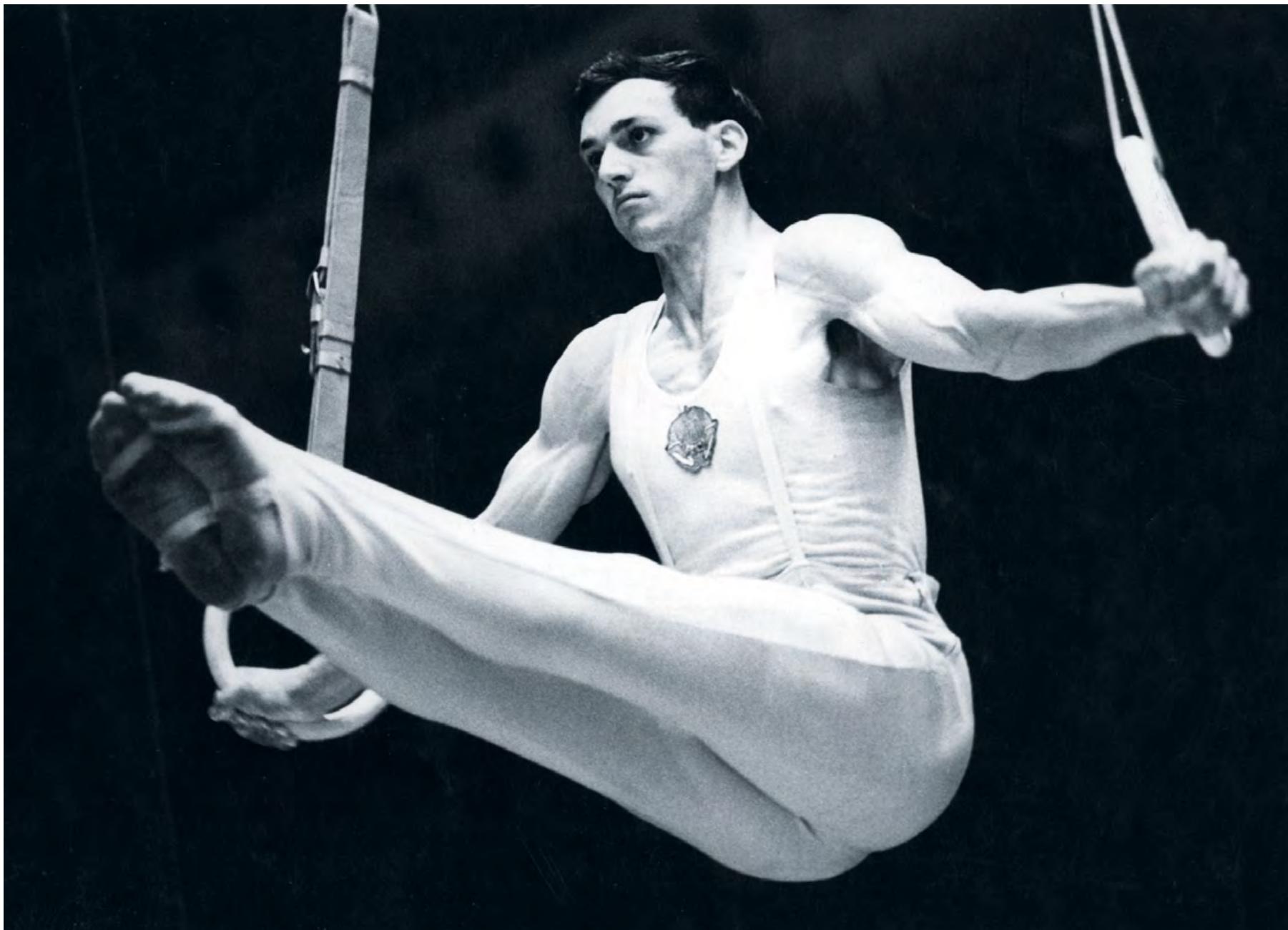

Anton Tkáč,
Vladimír Vačkář

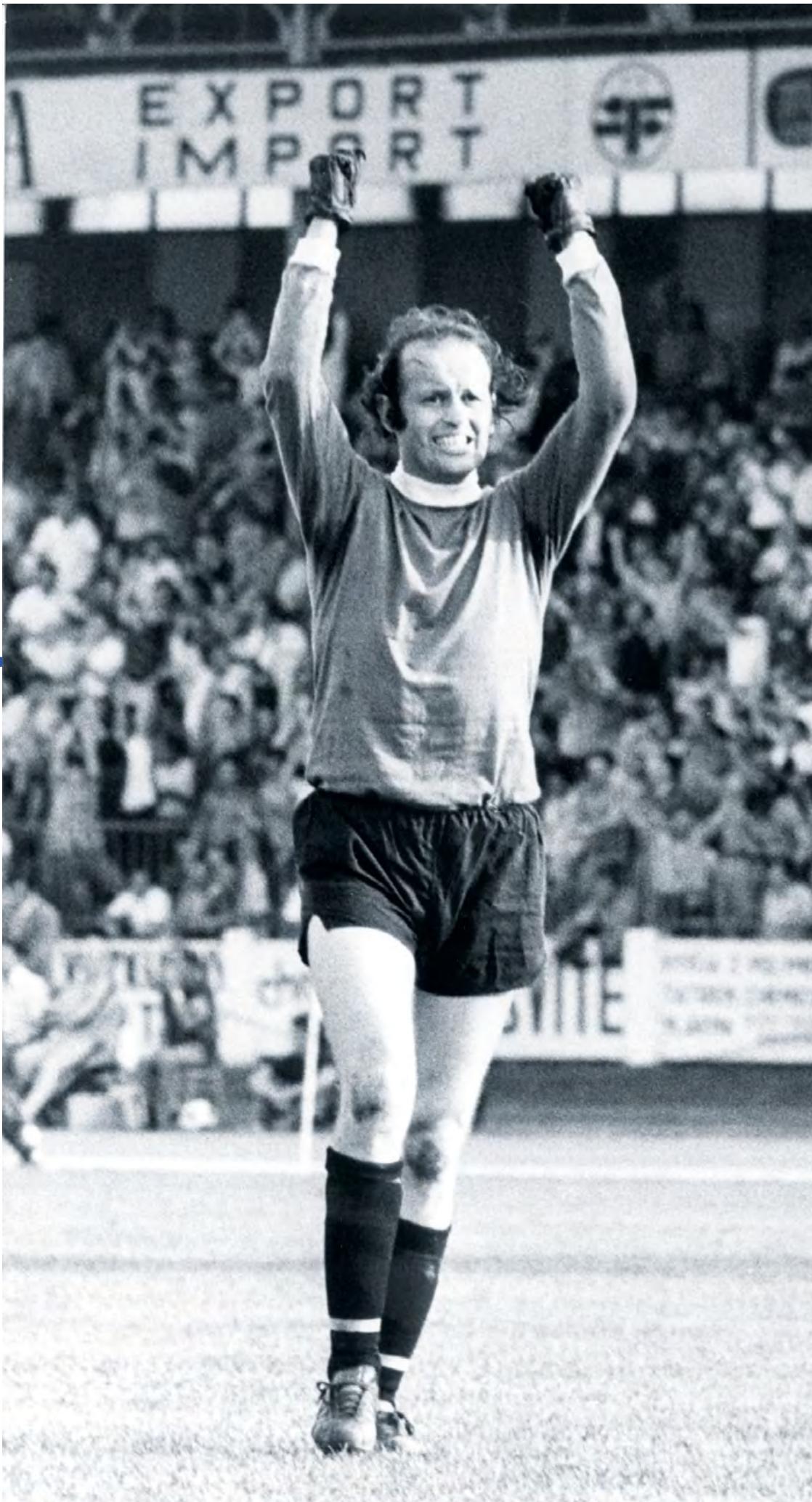

„Ľadoví medvedi“ B. Ferienčík
a Vladimír Skovajsa (1974) /
„Polar bears“ B. Ferienčík
a Vladimír Skovajsa (1974)

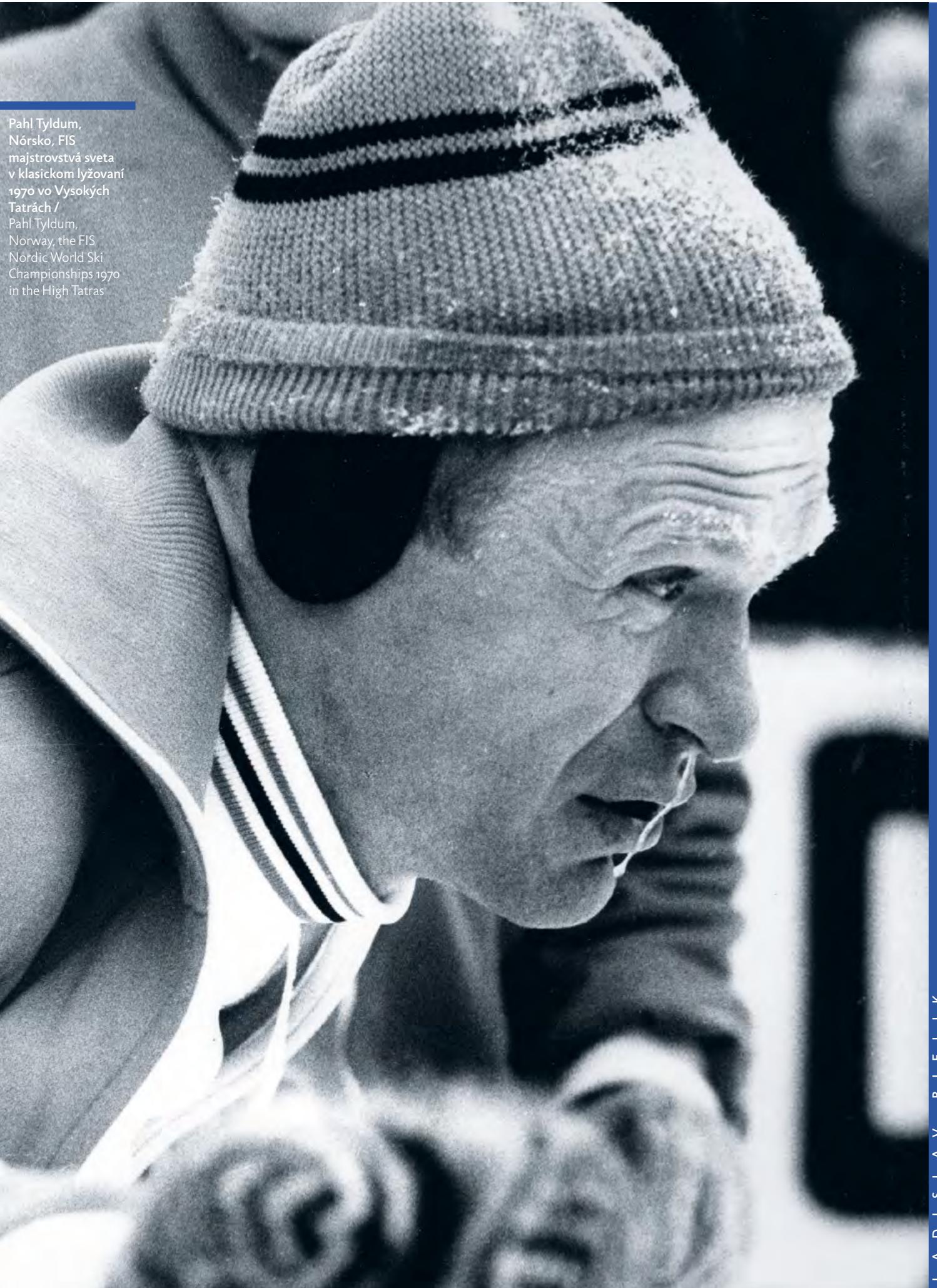
Miroslav Cerar,
dvojnásobný
olympijský víťaz v roku
1964 a 1968 (1970) /
Miroslav Cerar, the
double Olympic gold
medalist in 1964
and 1968 (1970)

Alexander Vencel starší,
Inter Bratislava - Slovan
Bratislava 2:4 (1975) /
Alexander Vencel senior,
Inter Bratislava - Slovan
Bratislava 2:4 (1975)

Jozef Obert, Ján Hucko
a Jozef Vengloš, tréneri
Slovana Bratislava (1974) /
Jozef Obert, Ján Hucko
and Jozef Vengloš, coaches
of Slovan Bratislava (1974)

Pahl Tyldum,
Nórsko, FIS
majstrovstvá sveta
v klasickom lyžovaní
1970 vo Vysokých
Tatrách /
Pahl Tyldum,
Norway, the FIS
Nordic World Ski
Championships 1970
in the High Tatras

L A D I S L A V B I E L I K

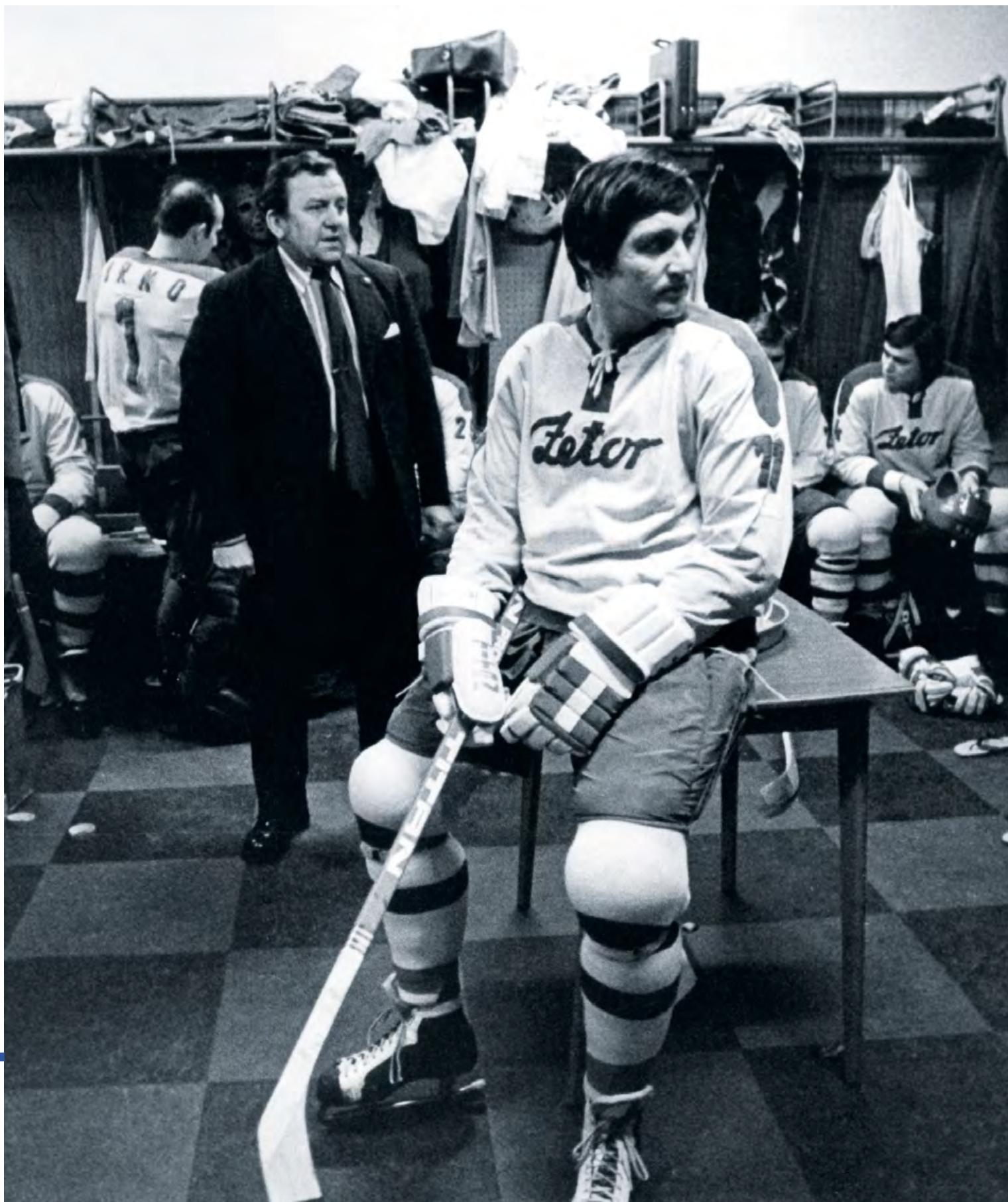
Po boji. FIS majstrovstvá sveta v klasickom lyžovaní 1970 vo Vysokých Tatrách / After the fight. The FIS Nordic World Ski Championships 1970 in the High Tatras

Zo zápasu kvalifikácie
majstrovstiev Európy ČSSR
– Rumunsko, Jozef Adamec
(1971) /
The European championship
qualifying competition
Czechoslovakia – Romania,
Jozef Adamec (1971)

Slovan Bratislava -
Inter Bratislava 3:1,
Ladislav Petráš a Jozef
Čapkovič (1971) /
Slovan Bratislava -
Inter Bratislava 3:1,
Ladislav Petráš and
Jozef Čapkovič (1971)

Šatňa Zetoru Brno,
tréner Augustín Bubník
(1974) /
Zetor Brno locker room,
the coach Augustín
Bubník (1974)

Slovan Bratislava -
Motor České Budějovice 7:2,
Marián Šťastný (1973)

Slovan Bratislava -
Dukla Jihlava 4:6,
Jozef Golonka (9),
Václav Nedomanský
(14). (1966)

Slovan Bratislava - Dukla Jihlava,
Václav Nedomanský (14). (1973)

LADISLAV BIELIK

LADISLAV BIELIK

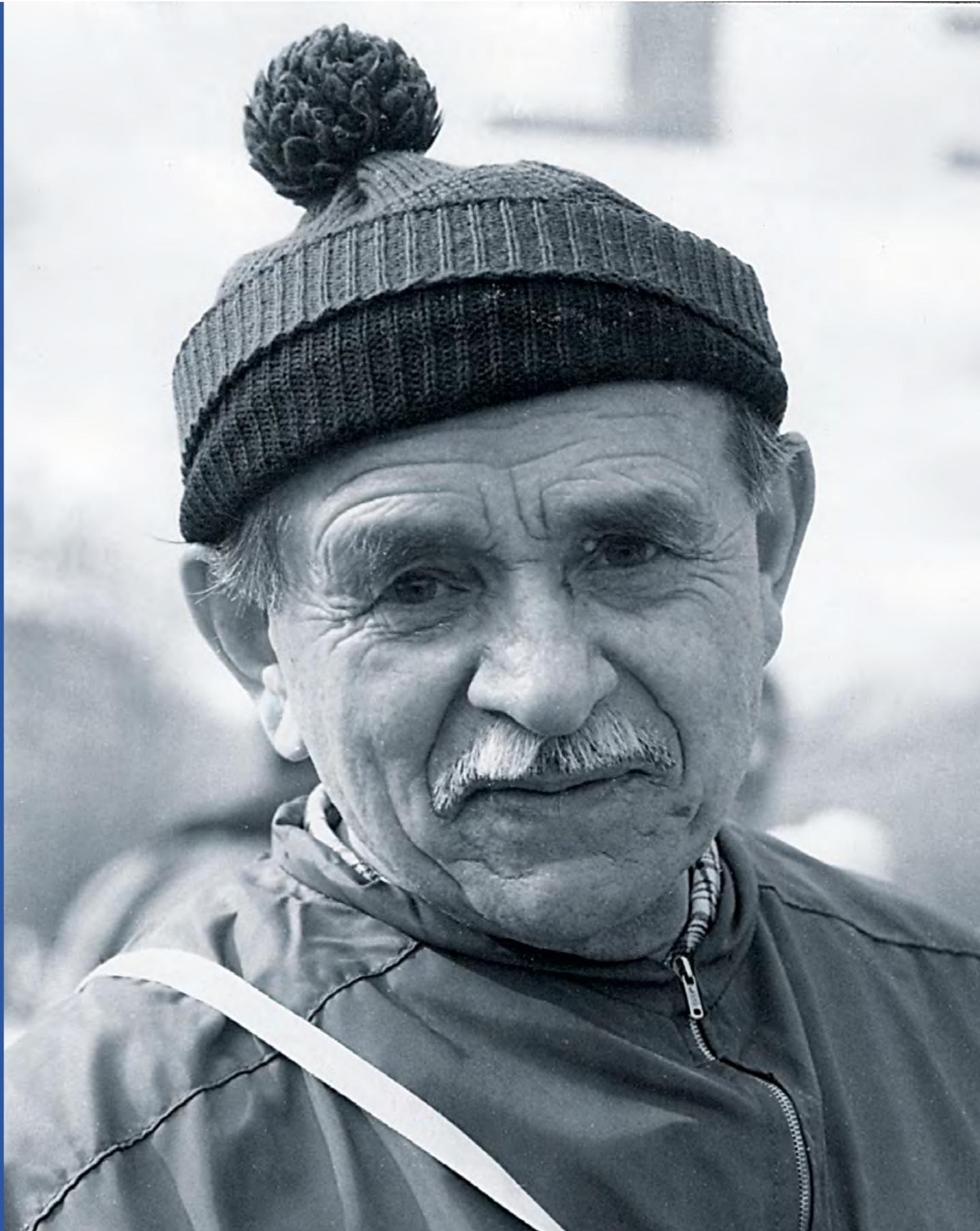
FIS majstrovstvá sveta
v klasickom lyžovaní
1970 vo Vysokých
Tatrách /
FIS Nordic World Ski
Championships 1970
in the High Tatras

Milan Kužela (11),
Štefan Kordiak (23),
a (/and) Vladimír
Dzurilla

Štefan Lukačovič
a Ľubomír Kadnár,
K2 (1974) /
Štefan Lukačovič
and Ľubomír
Kadnár, K2 (1974)

Karol Stráňai, prvý dekan Fakulty telesnej výchovy a športu Univerzity Komenského v Bratislave / Karol Stráňai, the first dean of the Faculty of Physical Education and Sport of the Comenius University in Bratislava

Slovan Bratislava - VSŽ Košice 3:4,
Igor Pajdlhauser, Peter Mišovič
a (/and) Vladimír Dzurilla (1972)

Slovan Bratislava - Motor České Budějovice 7:2,
Štefan Kordiak, (1973)

LADISLAV BIELIK
redakcia ŠTART
BRATISLAVA

ISBN: 978-80-89460-37-3